

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/143/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7819203815
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7819203815.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a členiek senátu JUDr. Gizely Majerčák a JUDr. Aleny Mikovej v spore žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom v Bratislave, Bajkalská 19B, IČO: 36 062 235, zastúpený JUDr. Jánom Mišúrom, PhD., advokátom so sídlom v Bratislave, Záhradnícka 27 proti žalovanému: R D K, s.r.o., so sídlom v Rožňave, Jovická cesta č. 2081, IČO: 36 176 974, o zaplatenie 8.092,16 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 22.6.2022 č.k. 11C/46/2019-368 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom uvedenom v záhlaví tohto rozhodnutia uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 8.092,16 eur s príslušenstvom bližšie špecifikovaným vo výroku I. rozsudku, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou žalobca uplatnil voči žalovanému regresný nárok, teda náhradu toho, čo plnil za žalovaného z garančného fondu za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla bez poistenia zodpovednosti.

3. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci v zmysle § 3 ods. 1, 3, § 4 ods. 1 až 3, § 24 ods. 2, § 24 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zák. č. 381/2001 Z.z.“), § 427 ods. 1, 2, § 517 ods. 2 a § 524 Občianskeho zákonníka, § 119 ods. 1 a § 120 ods. 4 zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zák. č. 8/2009 Z.z.“) dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, preto jej vyhovel.

4. Primárnou otázkou, ktorou sa súd zaoberal, bola aktívna vecná legitímácia žalobcu a dospel k záveru, že táto je daná. V konaní nebolo medzi stranami sporné, že od 20.8.2010 do 24.11.2010 bol ako držiteľ motorového vozidla zn. IVECO EUROSTAR, EČV: A. XXX B. v evidencii Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresný dopravný inšpektorát Prešov, vedený žalovaný. Týmto motorovým vozidlom bola dňa 28.8.2010 v dôsledku dopravnej nehody spôsobená ujma na zdraví poškodenej: C. D., z Poľska, na území Poľskej republiky a ktorej bol rozsudkom Poľskej republiky zo dňa 30.9.2013 priznaný nárok na náhradu škody vo výške 66.721,55 PLN, vrátane invalidného dôchodku vyplácaného mesačne vo výške 1.000,00 PLN, ktorú sumu poškodenej poukázala a naďalej poukazuje Poľská

kancelária poisťovateľov. Túto sumu viacerými úhradami kompenzoval žalobca, nakoľko k motorovému vozidlu, ktorým bola spôsobená dopravná nehoda, nebolo k dátumu spôsobenia škody uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Nakoľko žalovaný nemal v čase dopravnej nehody uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a v konaní bolo preukázané, že žalobca poškodenej C. D., občianke Poľskej republiky prostredníctvom Poľskej kancelárie poisťovateľov zaplatil uplatnenú finančnú čiastku z garančného fondu, podľa záveru súdu prvej inštancie žalobcovi vzniklo právo postihu voči žalovanému dňom, kedy refundoval poskytnuté plnenie poškodenej cestou Poľskej kancelárie poisťovateľov v zmysle § 524 Občianskeho zákonníka v spojení s § 24 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z.z. Z toho vyvodil aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v danej veci titulom práva regresnej náhrady.

5. Pokiaľ ide o pasívnu vecnú legitimáciu, túto mal súd prvej inštancie za preukázanú. Vychádzal z toho, že v deň dopravnej nehody bol žalovaný vedený ako držiteľ predmetného motorového vozidla v evidencii Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresného dopravného inšpektorátu Prešov. Obranu žalovaného, ktorý tvrdil, že pred vznikom poistnej udalosti dňa 26.8.2010 došlo na základe ústne uzavretej kúpnej zmluvy k odpredaju predmetného motorového vozidla nemeckému kupujúcemu E. F., nar. X.X.XXXX, podnikajúcemu pod obchodným menom SA – Truckcenter – Dortmund, Inh. Sadiq Ali e. Kfm., s miestom podnikania Franzius strasse 133, Dortmund, Nemecká spolková republika a ktoré následne dňa 26.8.2010 prevzal na základe tejto kúpnej zmluvy E. F., ktorý vystupoval ako osoba určená kupujúcim na prevzatie motorového vozidla, nemal za preukázanú. Žalovaný totiž v tomto smere nepredložil také dôkazy, ktoré by potvrdzovali, že v deň dopravnej nehody dňa 28.8.2010 nebol vlastníkom predmetného motorového vozidla. Súd prvej inštancie v tej súvislosti vytkol žalovanému, že nepredložil také dôkazy, ktoré by potvrdzovali jeho tvrdenia o tom, že k uzavretiu kúpnej zmluvy so E. F. došlo, keď nepredložil písomne uzavretú kúpnu zmluvu a pokiaľ v konaní navrhol vypočuť svedka E. F., jeho výsluch nebolo možné súdom zrealizovať, keďže žalovaný neposkytol súdu správne identifikačné údaje tohto svedka, pričom tohto svedka sa nepodarilo vypočuť ani cestou dožiadaného súdu v Nemecku. Ďalšie dokazovanie v tomto smere žalovaný nenavrhol. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že na základe tejto kúpnej zmluvy predmetné motorové vozidlo odovzdal občanovi Poľskej republiky E. F., stalo sa tak bez vyhotovenia preberacieho protokolu. Zároveň si nespĺnil ani svoju povinnosť, ktorú mu ukladá § 119 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z.z.. Aj keď súd prvej inštancie vychádzal z toho, že evidencia vozidiel má vo vzťahu k vlastníckemu právu motorového vozidla len evidenčný charakter, dôkazy vykonané pred súdom prvej inštancie nenasvedčovali tomu, že v danom prípade došlo k prevodu vlastníckeho práva predmetného motorového vozidla zo žalovaného na E. F.. Ani ďalšie dôkazy predložené žalovaným, a to faktúra, ktorá bola uhradená nemeckým kupujúcim až dňa 14.9.2010 a dôkaz o vyradení motorového vozidla z Centrálnaj evidencie vozidiel ku dňu 24.11.2010 nesvedčia o tom, že k uzavretiu tvrdenej kúpnej zmluvy skutočne došlo, keďže tieto dôkazy boli vyhotovené až následne, po škodovej udalosti. Súd prvej inštancie tak uzavrel, že žalovaný v konaní hodnoverným spôsobom nepreukázal, že došlo k prevodu vozidla predtým, ako ním bola spôsobená dopravná nehoda. Naopak, všetky súdom prvej inštancie zistené rozhodujúce faktory odôvodňujú záver, že žalovaný bol v čase poistnej udalosti vlastníkom predmetného motorového vozidla, preto mu vznikli povinnosti vyplývajúce zo zák. č. 381/2001 Z.z., teda uzatvoriť povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou vozidla.

6. Na základe týchto úvah žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalovaného zaviazal k úhrade sumy pozostávajúcej z vyplatenej škody a kompenzácie invalidného dôchodku poškodenej osobe, priznaných právoplatným rozhodnutím tak, ako vyplýva z výroku I. napadnutého rozsudku.

7. Spolu s istinou priznal žalobcovi aj úroky z omeškania, pričom ich výšku stanovil v súlade s § 3 nar. vlády č. 87/1995 Z.z. tak, ako vyplýva z výroku I. napadnutého rozsudku.

8. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému.

9. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, c/, e/, f/ a h/ C.s.p. a odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo aby ho zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne. Uplatnil náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania. V dôvodoch odvolania vytkol súdu prvej inštancie, že v rozsudku riadne neodôvodnil, prečo predmetný spor posúdil podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a nie Obchodného zákonníka, pričom v danom prípade ide o spor medzi dvoma subjektami

obchodného práva. Len v bode 45. rozsudku uvádza, že „súdu sa žiada podotknúť, že v žiadnom prípade sa nemožno stotožniť s tvrdením žalovaného, že sa jedná o obchodný prípad...“. Z tohto odôvodnenia nevyplýva, prečo sa súd riadil Občianskym zákonníkom, nie Obchodným zákonníkom. Preto sa nevysporiadal ani so zásadnou otázkou, či v danom prípade ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah, čo má vplyv aj pri rozhodovaní o úrokoch z omeškania a tiež zaradenie veci do registra „C“ a nie „Cb“. Odôvodnenie rozhodnutia nie je v súlade s § 220 ods. 2 C.s.p., je potrebné ho považovať za nepreskúmateľné. Súd pochybil, pokiaľ nevykonal žalovaným navrhnuté dôkazy, a to výsluch svedka F. E. napriek tomu, že súd mal zabezpečiť vykonanie tohto dôkazu, pričom sa uspokojil s vyhýbavou odpoveďou dožiadaného zahraničného súdu s tým, že tento dôkaz nemožno vykonať pre neznalosť informácie o pobyte tohto svedka. Žalovaný s touto osobou už dlhšiu dobu neudržiava kontakt, presná adresa mu nie je známa. Od žalovaného nie je možné spravodlivo požadovať, zvlášť, keď sa jedná o občana cudzej krajiny, aby túto adresu zistil. Súdu ale nič nebránilo, aby v rámci realizácie dôkazného návrhu požiadal nemecký súd o zistenie pobytu tohto svedka dotazom na príslušný register. Povinnosťou dožiadaného súdu bolo odstúpiť žiadosť inému, miestne príslušnému súdu. Postup dožiadaného súdu je preto potrebné považovať za nesprávny a nie v medziach zákona. Žalovaný si splnil dôkaznú povinnosť tým, že navrhoval vypočuť tohto svedka. Realizácia vykonania tohto dôkazu je vecou súdu. Ide pritom o kľúčového svedka, ktorý by vedel potvrdiť uzavretie kúpnej zmluvy. Súd dospel k nesprávnemu právnomu záveru o tom, že pred dopravnou nehodou nedošlo k uzavretiu kúpnej zmluvy, na základe ktorej by došlo k prevodu vlastníckeho práva predmetného motorového vozidla zo žalovaného na tretiu osobu. Súd nesprávny vyhodnotil výpoveď svedka E. F., účtovné doklady (faktúra vystavená pred dopravnou nehodou a doklad preukazujúci úhradu vyfakturovanej čiastky). Samotná skutočnosť, že svedok Araszkiewicz predmetné vozidlo riadil z podnetu menovaného svedka zjavne preukazuje dôvodnosť procesnej obrany žalovaného. Je zrejmé, že svedok F. riadil motorové vozidlo z poverenia kupujúceho. Z Centrálnnej evidencie motorových vozidiel vyplývajú len informácie evidenčného charakteru. Zvýraznil, že predmetné vozidlo na spoločnosť žalovaného prihlásené nebolo, keďže jeho predaj sa uskutočnil ešte pred jeho prípadným prepisom na žalovaného. S poukazom na § 3 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z. žalovaný má za to, že nie je pasívne vecne legitimovaný, nakoľko z dokladov k predmetnému vozidlu vyplýva jedine to, že vozidlo bolo zo žalovaného len odhlásené, nie však aj prihlásené. Odhlásenie vozidla na iný subjekt je možné vykonať aj bez súhlasu tohto druhého subjektu. Súd dospel k nesprávnemu záveru o tom, že žalovaný bol v čase poistnej udalosti vlastníkom motorového vozidla. V zmysle čl. 2 písm. d/ druhej zarážky Smernice 88/357/EHS druhej Smernice Rady sa členským štátom, v ktorom je umiestnené riziko rozumie pri poistení všetkých typov vozidiel členský štát registrácie. Podľa čl. 1 ods. 4 písm. a/ Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/103/ES sa územím, na ktorom sa vozidlo obvykle nachádza, rozumie územie štátu, ktorého evidenčné číslo má vozidlo bez ohľadu na to, či je evidenčné číslo stále alebo dočasné. Použitie týchto článkov Smernice 88/357/EHS druhej Smernice Rady vylučujú ustanovenia čl. 15 ods. 1 a 2 Smernice, podľa ktorých, ak je vozidlo odoslané z jedného členského štátu do druhého, za členský štát, v ktorom je umiestnené riziko, sa považuje členský štát určenia okamžite po prijatí zásielky kupujúcim na obdobie 30 dní, hoci vozidlo nebolo formálne zaregistrované v členskom štáte určenia. V prípade, že vozidlo sa stane účastníkom nehody počas tohto obdobia a je nepoistené, orgán uvedený v čl. 10 ods. 1 Smernice v členskom štáte určenia je zodpovedný za náhradu škody podľa čl. 9 Smernice. Miestom určenia v danom prípade bola Nemecká spolková republika, preto zodpovedným za náhradu škody stanovenú v čl. 9 Smernice mala byť kancelária poisťovateľov zriadená v tomto členskom štáte, a nie žalobca. Vychádzajúc z § 3 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z., § 114 až § 122 zák. č. 8/2009 Z.z. má za to, že zákon nevyžaduje, aby držiteľ vozidla pri oznamovaní zmeny podľa § 116 ods. 1 písm. b/ zák. č. 8/2009 Z.z. zmenu preukazoval predložením príslušných dokladov (napr. kúpna zmluva). Z uvedeného potom vyplýva, že zákon pripúšťa, aby k zápisu prevodu držby na inú osobu prišlo bez vedomia tejto osoby, teda aby úkonmi osoby, ktorá nie je subjektom verejného práva, vznikli povinnosti tretej osobe bez jej predchádzajúceho vysloveného súhlasu. Z výkladu tohto ustanovenia vyplýva, že do uplynutia lehoty 15 dní má povinnosť pôvodný držiteľ vozidla, ak si pravdaže osoba, ktorá má byť zapísaná do dokladov vozidla ako jeho držiteľ nespĺnila povinnosť požiadať o zápis do dokladov vozidla ako držiteľ, skôr. V čase vzniku poistnej udalosti táto lehota ešte stále plynula, preto nemohlo prísť k prechodu povinností držiteľa na žalovaného. Nakoľko vozidlo bolo 26.8.2010 predané a odovzdané kupujúcemu, žalovaný nemal právnu ani faktickú možnosť dispozície s týmto vozidlom a nebol ani oprávnený rozhodovať o používaní tohto vozidla. Žalovaný preto nie je zodpovedný za spôsobenú škodu a nie je ani povinný na základe postihového práva (regresu) žalobcu.

10. Žalobca v reakcii na odvolanie žalovaného navrhol potvrdiť rozsudok ako vecne správny a uplatnil náhradu trov odvolacieho konania. Stotožnil sa s dôvodmi uvedenými v rozsudku, ktorý považuje za správny. Žalobca oprel nárok o zák. č. 381/2001 Z.z., ide teda o občianskoprávny vzťah. Vec preto nemala byť zaradená do registra „Cb“. Súd prvej inštancie neodmietol vykonať výsluch svedka E. F., ale dožiadanému súdu sa nepodarilo vykonať tento dôkaz. Súd nesmie nahrádzať aktivitu a procesnú zodpovednosť strán sporu, a to ani v prípade označenia svedka. Žalovaný nepreukázal, že predmetné motorové vozidlo bolo pred dopravnou nehodou prevedené. S poukazom na rozhodnutie NS ČR 25Cdo/2563/2005 možno dospieť k záveru, že medzi osoby zodpovedné za škodu spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku podľa § 427 OZ zaraďuje zákon aj prevádzateľa motorového vozidla a to aj v prípade, ak vozidlo zveril inej osobe. Pokiaľ teda žalovaný odovzdal kľúče od vozidla E. F. na jazdu, nemôže sa zbaviť svojej zodpovednosti. Pokiaľ údaj o žalovanom bol v evidencii vozidiel uvedený bez jeho vedomia, proti jeho vôli, nevedno, prečo na to poukazuje až teraz v podanom odvolaní. Pokiaľ by k prevodu držby vozidla došlo bez vedomia žalovaného, a len tak by sa odhlásilo vozidlo nejakou inou treťou osobou ako sa snaží prezentovať v odvolaní, potom by asi ťažko mohol disponovať kľúčmi a dokladmi od tohto motorového vozidla. Evidencia vozidiel odráža reálny stav, že v čase nehody mal žalovaný právnu a faktickú moc nad vozidlom.

11. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 C.s.p., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené.

12. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 21.2.2024 o 9,35 hod. v pojednávacej miestnosti č.dv. 210/II. posch., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 14.2.2024 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 3 C.s.p.

13. Žalovaný v odvolaní namieta odvolaní namieta odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, c/, e/, f/ a h/ C.s.p., teda že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

14. Odvolací súd po preskúmaní odvolania dospel k záveru, že namietané odvolacie dôvody nie sú naplnené.

15. Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplývali a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 191 a nasl. a § 205 C.s.p. Súd prvej inštancie vec správne právne posúdil a konanie netrpí ani vadou, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Rozsudok nie je ani nepreskúmateľný, keďže zodpovedá požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 220 ods. 2 C.s.p.

16. Správne a zákonu zodpovedajúce sú dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.). Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Odvolacie námietky žalovaného nemajú vplyv na vecnú správnosť rozsudku a nie sú spôsobilé privodiť zmenu rozsudku v jeho prospech.

17. K odvolacím námietkam žalovaného a na doplnenie odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd dopĺňa nasledovné:

18. Výsledky dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie svedčia o správnosti záveru súdu prvej inštancie o tom, že regresný nárok žalobcu v súdom priznanej sume je opodstatnený a dôvodný

vo vzťahu k žalovanému z dôvodov uvedených v napadnutom rozsudku, ktoré odvolací súd považuje za správne a zákonu zodpovedajúce.

19. Žalobca – Slovenská kancelária poisťovateľov je v zmysle § 20 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z. zriadená ako právnická osoba, ktorá okrem iného poskytuje z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu. Účelom vytvorenia poistného garančného fondu je, aby aj v tých prípadoch, ktoré sú taxatívne vymenované v § 24 ods. 2 zák. č. 381/2001 Z.z. bolo poškodenému zabezpečené poskytnutie plnenia za škodu, na ktorú má poškodený právo za rovnakých podmienok, za akých by mohol uplatniť nárok na náhradu škody proti poisťovateľovi. Jedným z nich je aj prípad, keď motorové vozidlo, ktorým bola spôsobená škoda, nie je v čase škodovej udalosti poistené. Zo znenia § 24 ods. 2 písm. b/ zákona vyplýva, že kancelária tu poskytuje plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla namiesto osoby, ktorá za túto škodu zodpovedá. Osobou bez poistenia zodpovednosti je treba rozumieť toho, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou takéhoto vozidla, u ktorého nebola uzavretá poistná zmluva v zmysle § 3 spomínaného zákona (touto osobou bude spravidla aj ten, kto má povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu, napr. prevádzkovateľ). Z ust. § 24 ods. 7 spomínaného zákona vyplýva právo kancelárie na náhradu vyplatených plnení z poistného garančného fondu za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Okruh osôb, proti ktorým má kancelária tzv. postihové právo je upravený v závislosti od toho, aký je status vozidla, ktorého prevádzkou bola škoda spôsobená. V prípade podľa § 24 ods. 2 písm. d/ tohto zákona kancelária poskytuje z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti.

20. V danom prípade nebolo pochyb o tom, že predmetné motorové vozidlo v čase dopravnej nehody nebolo poistené a tiež, že podľa osvedčenia o evidencii vozidla, držiteľom tohto motorového vozidla, ktorým bola spôsobená dopravná nehoda bol žalovaný. Súd prvej inštancie tak dospel k správne mu záveru, že nárok žalobcu na zaplatenie regresu je voči žalovanému dôvodný a opodstatnený. Žalovaný je totiž osobou, ktorá napriek zákonnej povinnosti prevádzkovateľa neuzatvorila s poisťovňou povinné zmluvné poistenie k predmetnému motorovému vozidlu, prevádzkou ktorého vznikla škoda poškodenej. Vychádzajúc z článku 1 ods. 4 písm. a/ Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/103/ES (ďalej len „smernica“) sa územím, na ktorom sa vozidlo obvykle nachádza rozumie územie štátu, ktorého evidenčné číslo má vozidlo bez ohľadu na to, či je evidenčné číslo stále alebo dočasné. Žalobca teda je v spore aktívne legitimovaný na uplatnenie regresného nároku za plnenie, poskytnuté príslušnej kancelárii v Poľskej republike.

21. Správne súd prvej inštancie ustálil, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že nie je v spore pasívne vecne legitimovaný. Rozsah dôkazného bremena určuje hmotnoprávna norma, od ktorej strana odvodzuje svoj nárok. V danom prípade dôkazné bremeno ohľadom tvrdení žalovaného o tom, že v čase dopravnej nehody nebol prevádzkovateľom predmetného motorového vozidla a teda ani nemal povinnosť uzavrieť poistenie zodpovednosti zaťažovalo žalovaného.

22. Odvolací súd je rovnako ako súd prvej inštancie toho názoru, že žalovaný v konaní nepredložil také dôkazné prostriedky, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že dňa 26.8.2010 predmetné motorové vozidlo na základe ústne uzavretej kúpnej zmluvy previedol ako predávajúci na kupujúceho E. F., a teda že v čase dopravnej nehody nebol jeho vlastníkom – prevádzkovateľom. Žalovaný v danom prípade ani podľa názoru odvolacieho súdu nepreukázal, že so E. F. došlo k uzavretiu kúpnej zmluvy, ktorej predmetom kúpy by bolo motorové vozidlo, ktorým bola spôsobená dopravná nehoda. Nepreukázal totiž, že by medzi žalovaným a E. F. došlo k dohode, na základe ktorej by žalovanému ako predávajúcemu vznikla povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť dohodnutú cenu. Nepreukázal, že by medzi týmito zmluvnými stranami došlo k zhodne (konsenzu) o predmete kúpy a kúpnej cene, čo sú podstatné náležitosti uzavretia kúpnej zmluvy podľa § 588 Občianskeho zákonníka, resp. k dohode o záväzku predávajúceho dodať kupujúcemu hnutelnú vec (tovar) a previesť na neho vlastnícke právo k tejto veci a záväzok kupujúceho zaplatiť kúpnu cenu tak, ako predpokladá § 409 Obchodného zákonníka, za predpokladu, že v danom prípade by išlo o obchodno-záväzkový vzťah, ako tvrdil žalovaný. Takúto dohodu o podstatných náležitostiach kúpnej zmluvy nemožno vyvodiť z dôkazov predložených žalovaným, a to ani zo samotnej skutočnosti, že toto vozidlo odovzdal E. F., ktorý v rámci svojej výpovede sa vyjadril v tom zmysle, že vozidlo od žalovaného prevzal na základe interných dohôd so E. F.. Za takýto dôkaz nemožno považovať ani faktúru, doklad o úhrade kúpnej ceny zo dňa 14.9.2010 a vyradenie motorového vozidla z Centrálnej evidencie vozidiel

ku dňu 24.11.2010 s avízom prevodu držby vozidla, keďže tieto dôkazy boli vyhotovené až dodatočne, po dopravnej nehode, z ktorých dôkazov ani nemožno vyvodit', že ide skutočne o platby realizované v súvislosti s uvádzanou kúpnu zmluvou.

23. Pokiaľ ide o výsluch žalovaným navrhnutého svedka E. F., súd prvej inštancie postupoval cestou dožiadaneho súdu prostredníctvom formulára „C“ v zmysle nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/1783. Dožiadaný súd oznámil súdu, že nie je možné zabezpečiť vybavenie dožiadania, nakoľko osoba, ktorá má byť vypočutá sa nenachádza na známej adrese. Nie je pritom v možnostiach vec prejednávajúceho súdu zistiť adresu bydliska svedka, ktorého navrhuje žalovaný v konaní vypočuť, ktorý má pobyt v cudzine. Samotná skutočnosť, že vybavenie dožiadania nebolo úspešným nezbavuje povinnosti žalovaného predložiť súdu dôkaz, prípadne navrhnúť vypočuť svedka na preukázanie ním tvrdených skutočností.

24. Obrana žalovaného, že na daný prípad bolo potrebné aplikovať článok 15 ods. 1 a 2 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/103/ES nemôže obstať, nakoľko v konaní nebolo bezpečne preukázané, že predmetné motorové vozidlo bolo odovzdané kupujúcemu a za tým účelom odoslané z jedného členského štátu do druhého.

25. Odvolaciemu súdu sa na záver žiada dodať, že medzi tými istými stranami sporu rozhodoval Okresný súd Rožňava v konaní vedenom pod sp. zn. 12C/260/2014 o nároku na totožnom skutkovom základe (škoda na zdraví – výdaje a bolestné) a priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na zaplatenie 82.584,89 eur s prísl. Rozsudok zo dňa 17.5.2022 č.k. 12C/260/2014-774, bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 14.9.2023 č.k. 3Co/174/2022-884. V dôsledku prejudiciality je tak súd v tomto konaní viazaný rozhodnutím o dôvodnosti samotného nároku v rámci prejudiciálneho posudzovania tejto otázky. Prejudicialita v danom prípade vyplýva z toho, že ako vo veci vedenej pred Okresným súdom Rožňava pod sp. zn. 12C/260/2014, kde bolo skôr právoplatne rozhodnuté, tak aj v tejto veci ide o vyvodenie danosti pasívnej vecnej legitímácie žalovaného na základe rovnakých skutkových tvrdení, pričom otázka danosti pasívnej vecnej legitímácie žalovaného bola sama predmetom konania a bola medzi sporovými stranami predbežne vyriešená tak, že súd v tomto konaní musí rešpektovať prejudiciálny účinok právoplatného rozhodnutia u tých istých účastníkov, keďže ako predbežná otázka bol posúdený právny vzťah medzi stranami sporu, ktorý sa vyriešil právoplatným súdnym rozhodnutím. Pokiaľ teda súd v inom konaní právoplatne vyriešil hmotnoprávny vzťah medzi tými istými účastníkmi tak, že na základe rovnakých námietok vznesených žalovaným ustálil, že žalovaný je v spore pasívne vecne legitímovaný, iné riešenie by znamenalo, že by súd porušil viazanosť uloženú mu ust. § 228 ods. 1 C.s.p.

26. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p. vrátane výroku o trovách konania ako vecne správny.

27. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému.

28. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).